

jeg maa derfor slutte mig til den næstføregaaende Taler.

C. A. Hansen: Jeg troer, paa Grund af de skete Udtalelser at kunne undlade at gaae dybt ind paa Sagen, og skal blot gjøre nogle Bemærkninger med Hensyn til en Dtring, som faldt fra Rigsdagsmanden for Thisted Amts. A. de Valgfreds (S. Knudsen). Han sagde nemlig, at der ved Kjøb og Salg af Eiendomme i den Egn var taget tilbørligt Hensyn til, at der hvilede saadanne Byrder paa dem. Det kunde nu vel ogsaa synes rimeligt, og var vel fuldkomment i sin Orden, om det forholdt sig saa, men det er ikke altid Tilfældet. Eiendomme i den Egn betales mange Gange fuldkommen lige saa dyrt, som i Danmarks frugtbareste Egne. Jeg har selv havt en saadan Eiendom, som laa umiddelbart op til Kfitten, og jeg solgte den for tre Aar siden til en Priis af 2000 Rbd. pr. Tønde contribuabelt Hartorn.

L. Jensen: Naar den ærede sidste Taler siger, at han har solgt en Eiendom til saa høi en Priis pr. Tønde Hartorn, saa glemte han at sige, hvormange Tønder Land der var paa hver Tønde Hartorn. Maaskee der var 200 Tønder Land paa hver Tønde Hartorn, og man vil da see, at det ikke var en saa fortreffelig høi Priis for et saa stort Areal.

C. A. Hansen: I den Anledning maa jeg gjøre den lille Bemærkning, at der netop ikke var noget ualmindeligt stort Areal til denne Gaard efter dens Hartorn; der var saaledes ikke mere end 100 Tønder Sædeland af Ager til 9 Tønder Hartorn.

J. Knudsen: Med Hensyn til den ærede Rigsdagsmands Bemærkning, skal jeg tillade mig et Par Ord. Han vilde oplyse, at Eiendommene i disse Sandflugtsegne ere solgte til ligesaa høi Priis som nogen Eiendom i Landets meest blomstrende Egne, og saaledes godtgjøre, at de paahvilende Byrder til Sandflugten ikke tages i Betragtning ved Kjøb og Salg; men det Beviis, den ærede Rigsdagsmand førte, er efter min Mening, aldeles ikke noget Beviis for, at disse Byrder ikke ere tagne i Betragtning ved Kjøb og Salg. Jeg kan slet ikke begribe, hvorledes

Nogen skulde ville kjøbe en Eiendom, hvorpaa der hvilede saa betydelige Byrder, uden at see hen dertil og tage disse i Beregning med. For at komme tilbage til det egentlige Lovforslag, skal jeg tillade mig til Begrundelse af min Paaastand, at Statskassen burde udrede Bidraget, og ikke det særlige Amt, at bringe en Dtring i Erindring, som den ærede Forslagsstiller har brugt idag. Han sagde, at han ikke vidste nogen naturlig Grund, hvorfor han er kommen til at sætte $\frac{3}{4}$ af Udgifterne paa Amtet, og ikke paa Staten. Han indrommer saaledes det Vilkaarlige i denne Fremgangsmaade. Han yttrede endvidere, at Amtet selv var bedre tjent med denne Ordning, end saaledes som Sagen nu er. Men dette synes jeg ikke kan være nogen gyldig Grund. I det Dieblik man gaaer ud fra den Forsætning, at det ikke er en retfærdig eller billig Fordeling, som nu finder Sted, — de særlige Amter maae allerede nu bidrage til en Deel af Lønningerne, — saa synes jeg, at, naar man vil gjøre en Forandring og omordne det Bestaaende, maa man ordne Sagen paa den hensigtsmæssigste og billigste Maade. Dengang da der var Tale om at bidrage til Dampning af Alggerkanalens Gjennemrud, for at forebygge, at de ved Liimfjorden beliggende Egne skulde udsættes for at oversvømmes, da var der ikke, saavidt jeg veed, Tale om, at et Amt, eller de Amter, der grændse til Liimfjorden, skulde særligt give Bidrag; men det var derimod en Byrde, en Forpligtelse, som overtoges af Staten, og jeg synes, at dette Forhold har megen Lighed med det, her er under Forhandling. Jeg kan derfor ikke komme fra den Anskuelse, at det bliver Statskassen, der maa afholde Udgifterne, og ikke de særlige Amter.

Schærning: Jeg kan meget godt begribe, at det ærede Medlem for Morsø, som hører til Thisted Amt, ikke kan begribe, hvorfor Amtet skal tage Deel i disse Byrder, men synes, at det er Staten, der bør gjøre det; men at vi Andre komme til at begribe det, noget bedre, vil han vist ikke forundre sig over. Naar han sagde: jeg kan ikke see, hvorfor det netop skal være to Tjerdele, saa var det en anden Sag. Jeg vil heller ikke sige, at det